

Başkan
Henry B. Eyring
Birinci Başkanlık
Birinci Danışmanı

Onları Dua Etmeye Teşvik Edin

Ben küçük bir çocukken annem ve babam örnek davranışlarıyla bana dua etmeyi öğrettiler. Zihnimde Cennetteki Baba'nın çok uzaklarda olduğuna dair bir fikir oluşmuştu. Olgunlaştığımda ise, dua ile ilgili hislerim değişti. Zihnimdeki resim, Cennetteki Baba'nın yanı başımda olduğu, etrafını aydınlık bir ışığın sardığını ve beni mükemmel bir şekilde tanıdığı şeklinde değişti.

Bu değişiklik, Joseph Smith'in 1820'de, Manchester New York'taki yaşadığı tecrübenin doğruluğuna dair edindiğim şüphesiz tanıklık sonucunda oluştu:

"Tam başımın üzerinde, güneşin parlaklığından daha parlak ve üzerime düşünceye kadar alçalan bir ışık sütunu gördüm.

"Bunun hemen ardından, beni sarıp sarmalayan düşmandan kurtulduğumu anladım. Işık benim üzerimde durunca, tarif edilemeyecek parlaklığı ve görkemi ile iki Yüce Kişinin önümde, havada durduklarını gördüm. İçlerinden birisi adımlı söyleyerek benimle konuştu ve diğerini göstererek—'*Bu benim Biricik Oğlum. O'nu dinle!*' dedi" (Joseph Smith—Tarihi 1:16–17).

O güzel bahar gününde Cennetteki Baba o koruydaydı. Joseph'a adı ile seslendi. Ve O, dünyanın, dirilmiş Kurtarıcısını ona 'Biricik Oğlu' olarak tanıttı. Her ne zaman ve her nerede olursa olsun dua ederseniz, bu

görkemli tecrübenin gerçek olduğuna ilişkin tanıklığınız hayatınızı bereketleyebilir.

Dua ettiğimiz Baba, Biricik Oğlu'nun aracılığı ile dünyayı yaratmış olan görkemli Tanrı'dır. O bizim dualarımızı aynı Joseph Smith'in dualarını işittiği gibi—sanki O'nun huzurunda dua ediyormuşuz gibi çok açık bir şekilde—işitir. O bizi yeterince sever ki Oğlu'nu Kurtarıcımız olarak göndermiştir. Bu hediye sayesinde, O bizim ölümsüzlüğü ve ebedi hayatı kazanmamızı sağladı. Baba, Oğlu'nun adı ile edilen dua aracılığıyla bize bu hayatta istediğimiz her zaman O'nunla bir iletişim kurma fırsatını sunar.

İsa Mesih'in Son Zaman Azizleri Kilisesi'nde Rahiplik yetkisine sahip olan kişilerin, "her üyenin evini ziyaret etmek ve *onları sesli ve gizli bir şekilde dua etmeye teşvik etmek*" üzere kutsal bir sorumlulukları vardır. (Ö&A 20:47; vurgu eklenmiştir).

Bir kişiyi dua etmeye teşvik etmenin çeşitli yolları vardır. Örneğin, Tanrı'nın bize her zaman dua etmemiz için emir verdiğine tanıklık edebiliriz ya da kutsal yazılarda geçen örnekleri ve dua ederek şükrettiğimiz, yakardığımız ve soru sordığımız zamanlarda bize verilen nimetler ile ilgili kendi tecrübelerimizi anlatabiliriz. Örneğin, Cennetteki Baba'nın dualarımıza cevap verdiğini bildiğime dair tanıklığımı verebilirim. Zihnime

gönderilen kelimelerle bana yol gösterildi ve ben teselli buldum; ben bu sözlerin Ruh'un aracılığı ile Tanrı'dan geldiğini biliyorum.

Peygamber Joseph Smith böyle tecrübeler yaşadı ve siz de yaşayabilirsiniz. O, içten ettiği bir dua için şu cevabı aldı.

“Oğlum, ruhun huzur dolsun; bu çektiğin güçlükler ve acılar sadece kısa bir süre için olacak.

“Ve o zaman, sen bunlara iyi dayanırsan, Tanrı seni cennette yüceltecek” (Ö&A 121:7-8).

Bu sevgi dolu bir Baba'dan hayatı zindan olmuş sadık bir evladına gelen vahiydi. Tanrı'nın her çocuğu O'nunla dua ederek iletişim kurabilir. Hiçbir şey mütevazı dualarıma cevap olarak gelen sevgi ve ışık hislerinin üzerimde yarattığı güzel etki kadar beni dua etmeye teşvik etmemiştir.

Biz Tanrı'nın herhangi bir emri hakkındaki tanıklığı, o emre uyarak kazanırız. (bkz. Yuhanna 7:17). Bu bize her zaman sesli ve gizli olarak dua etmemizi söyleyen emir için de geçerlidir. Öğretmeniniz ve arkadaşınız olarak size söz veriyorum ki Tanrı sizin dualarınıza cevap verecektir ve Kutsal Ruh'un gücüyle cevapların O'ndan olduğunu kendiniz bilebilirsiniz.

BU MESAJI ÖĞRETMEK İÇİN FİKİRLER

- “Resimler bir dersin ana fikrini güçlendirmek için değerli araçlardır ” (*Teaching, No Greater Call* [1999], 176). Joseph Smith'in ya da İlk Görüm'ün bir resmini gösterin. Joseph Smith'in dua ile ilgili yaşadığı tecrübesi hakkında konuşun. Eğer, Başkan Eyring'in düşündüğü gibi, “Cennetteki Baba'nın. . . yanı başınızda olduğunu” düşünürseniz, dualarınız nasıl daha anlamlı olacaktır?

- Başkan Eyring'in tavsiye ettiği gibi, dua hakkındaki tanıklığınızı paylaşmayı, dualarınızdan dolayı size verilen nimetleri açıklamayı ya da dua ile ilgili kutsal yazıları paylaşmayı düşünebilirsiniz.

GENÇLER

İman Duam

Priscilla Farias de Lima

18 yaşımdayken bir mobilya mağazasında satış elemanı olarak çalışmıştım. Çalışma saatlerim oldukça sıkıydı. Pazartesi-Cumartesi arası sabah saat 8'den akşam saat 10'a kadar çalışıyordum. Enstitü ve Kilise aktivitelerine katılamadığım için çok üzülüyordum.

Cennetteki Baba'ya büyük bir imanla dua etmeye başladım ve O'ndan Cumartesi günleri çalışmak zorunda olmayacağım, böylece enstitü ve diğer aktivitelere katılabilmek için zaman ayırabileceğim bir işi bulmama yardımcı olmasını diledim.

Bir gün işyerinde birisine yardım ediyordum. Sohbet etmeye başladık, büyük bir bankada çalıştığını söyledi. Bu işyerinde bir pozisyon olursa nasıl girebileceğimi sordum. Bana ismini ve telefon numarasını verdi ve personel alma memurunu arayabileceğimi ve kendisini tanıdığımı söyleyebileceğimi belirtti. O bankaya gittim ve zorunlu sınavlara girdim. Sınavları geçtim ve günde altı saat ve Pazartesi-Cuma arası çalışmaya başladım ve daha önce kazandığımın üç katını kazanmaya başladım.

Rab'bi ön planda tutmayı arzu ettiğimiz zaman, O'nun bize rehberlik edeceğini biliyorum. O bana hala rehberlik ediyor. Dua ilkesinin doğru olduğunu biliyorum.

İman, Aile, Yardım

Aile Ocağının Koruyucuları

Bu materyali inceleyin ve uygun olduğu takdirde ziyaret ettiğiniz kız kardeşler ile paylaşın. Kız kardeşlerinizi güçlendirmenize ve Yardımlaşma Cemiyeti'ni hayatınızın aktif bir parçası yapmasına yardımcı olması için aşağıdaki soruları kullanın.

1995 yılında genel Yardım-
laşma Cemiyeti top-
lantısında, “Aile: Bütün Dünyaya Bir
Duyuru” bildirisini tanıtırken, “Siz
aile ocağının koruyucularısınız” dedi
Başkan Gordon B. Hinckley (1910–
2008). “Çocukları karnında taşıyan
sizsiniz. Onları yetiştirenler sizsiniz
ve hayatlarındaki alışkanlıklarını on-
lara kazandıranlar sizsiniz. Tanrı'nın
kızlarını ve oğullarını yetiştirmekten
başka hiçbir iş Tanrısallığa bu kadar
yakın olamaz.”¹

Hemen hemen 17 yıldır bu du-
yuru, şu anki durumumuz ne olursa
olsun, bizim en önemli sorum-
luluğumuzun ailelerin ve evlerin
güçlendirilmesi olduğunu destekle-
miştir. Başkan Hinckley bu bildiriye
ilk okuduğunda şu an Yardımlaşma
Cemiyeti genel başkanlığının ikinci
danışmanı olan Barbara Thompson
Salt Lake Tabernacle'daydı. Kendisi,
“O günün çok önemli bir gün oldu-
ğunu,” hatırlıyor. “Bu mesajın öne-
mini hissettim. Aynı zamanda şöyle
düşündüğümü fark ettim, ‘Bu anne
ve babalar için güzel bir rehber. Bu
aynı zamanda anne ve babalar için
büyük bir sorumluluk.’ Bir an evli
olmadığım ve çocuklarım olmadığı
için bu durumun beni fazla ilgi-
lendirmedigini düşündüm. Fakat
hemen hemen aynı hızla şöyle dü-
şündüm, ‘Ama bu beni ilgilendiriyor.
Ben bir ailenin üyesiyim. Ben bir

kız evladım, bir kız kardeşim, bir
teyzeyim, bir kuzenim, bir yeğenim
ve bir torunum. Bir ailenin üyesi
olduğum için sorumluluklarım
—ve kutsamalarım—var. Ailemin
yaşayan tek bir üyesi bile olsam,
hala Tanrı'nın ailesinin bir üyesiyim
ve diğer ailelerin güçlendirilmesine
yardımcı olmak üzere bir sorumlu-
luğa sahibim.”

Çok şükür ki bizler kendi çaba-
larımızda yalnız bırakılmış değiliz.
Aileleri güçlendirirken sahip olabile-
ceğimiz en büyük yardım, “Mesih'in
öğretilerini bilmek ve izinden git-
mektir ve O'na bize yardımcı olması
için güvenmektir” diyor Kızkardeş
Thompson.²

Kendi Tarihimizden

Kızkardeş Bathsheba W. Smith,
dördüncü Yardımlaşma Cemiyeti ge-
nel başkanı olarak hizmet verirken
[1901-1910], ailelerin güçlendirilmesi
ile ilgili bir ihtiyacın olduğunun far-
kına vardı ve Yardımlaşma Cemiyeti
kızkardeşleri için annelik eğitimi
derslerini başlattı. Bu dersler evlilik
danışmanlığı, doğum öncesi bakım
ve çocuk büyütme konularını içeri-
yordu. Bu dersler Başkan Joseph F.
Smith'in Yardımlaşma Cemiyeti
kadınlarının evdeki rollerine yardım
ile ilgili öğretilerini destekledi:

“‘Aile, aile vazifeleri ve eşler ara-
sında, ayrıca çocuklarla ebeveynler

arasında var olması gereken ve
yasal olarak var olan zorunluluklar
hakkında bir cahillik ya da en azın-
dan bir anlayış eksikliği olduğunda,
bu organizasyon orada vardır ya
da yakınlardadır; üyeler bu organi-
zasyona ait doğal armağanlarla ve
ilhamla bu önemli görevlere ilişkin
bilgi paylaşımı için hazırlıklı ve
isteklidirler.’”³

NOTLAR

1. Gordon B. Hinckley, “Stand Strong
against the Wiles of the World,” *Ensign*,
Kasım 1995, 101.
2. Barbara Thompson, “I Will Strengthen
Thee; I Will Help Thee,” *Liahona ve Ensign*,
Kasım 2007, 117.
3. *Daughters in My Kingdom: The History and
Work of Relief Society* (2011), 153.

Kutsal Yazılar

Süleyman'ın Özdeyişleri 22:6;
1. Nefi 1:1; 2. Nefi 25:26; Alma
56:46–48; Öğreti ve Antlaşmalar
93:40

Ben Ne Yapabilirim?

1. Göz kulak olduğum kız kar-
deşlerin aileleri güçlendirmele-
rine nasıl yardımcı olabilirim?
2. Kendi ailem içinde nasıl doğru
bir etkim olabilir?

Daha çok bilgi almak için,
reliefsociety.lds.org'a gidin.

Telif Hakkı © 2012 Intellectual Reserve, Inc. Her
hakkı saklıdır. Almanya'da basılmıştır. İngilizce
onayı: 6/11. Tercüme onayı: 6/11. *Visiting
Teaching Message, February 2012* sayısının
tercümesidir. Turkish. 10362 186